

Előfizetési árak :
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre . . . . . 8 korona.
 Fél évre . . . . . 4 "
 Negyedévre . . . . . 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő :
Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Miklós-utca 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsdében.
 — **Megjelen minden vasárnap.** —

Az ámitók ellen.

Nem csendesült le még az ország,
 S már kész az új nagyobb vihar ;
 Mely megjelent a láthatáron
 Menyörgő, bösz villámival.

Látjátok-e a fényt ragyogni,
 Halljátok-e a csattogást ? . . .
 Sötét pont volt, de már a felleg
 Nagyobbodik szemlátomást !

Rettegjetek a nagy vihartól
 Ti áruló apostolok,
 Mert elsöpör a víz színéről,
 Melyen sajkátok hánytorog !

A milliók eszükre tértek,
 S a nép jogát kivívni kész, —
 S ki merne neki ellenállni,
 Ki volna köztük oly merész ?

👉 Női és gyermek felöltők áruháza 👈
Halmágyi Sámuel
 Debreczen, Piacz-utca 47.
Ajánlja dusan felszerelt raktárát
feltünő olcsó szabott árak mellett.

Garantirozott hírek.

(?) **Az önképző államfogház.** Az államfogház, mint kiváló önképző intézmény bizonyul fiatal poéták és írók számára. Csak nemrég *Dr. Király Péter* egy egész kötet verset irt a fogházban, most meg *Szathmáry Zoltán* lepi meg a világot „börtönvilág” cz. művével melyre az inspirációt szintén a fogházban merítette. *Wlassics* miniszter most oly törvényjavaslaton dolgozik, mely az irodalom fellendítése céljából, minden tehetséges poétát és írot egy évi államfogházzal sújtja.

(↔) **Elveszett. Komjáthyt** az új tagok folytonos szerződötése és a gyakori vendégszereplések rendezése oly szórakozottá tette, hogy elvesztette azon nagy fontosságú okmányt, melyben a színügyi bizottság a színház bérletét örök időkre odaigérte neki. — A becsületes megtalálónak jutalmul *Komjáthy* minden „Boccaccio” előadásra szabadjegyet ígér, a mi tekintve, hogy „Boccaccio” majdnem minden második este színrekerül — nem is megvetendő jutalom. A ki azonban megtalálja az elveszett okmányt és nem adja vissza, annak a közönség halálából fáklós menetet rendez.

(♂) **A jelenvoltak.** A polgármester névestélyéről beszámolva a D. E. elősorolja a nagyszámu jelenvoltakat és ezek között csodálatosan épen *Reichmann Armin*, *Fried Leó* és *Rosenfeld Salamon* nevével nem találkozunk, hogy lehet mégis az, hogy *Reichmann* és *Fried* 1000—1000 és *Rosenfeld* pedig 200 koronát ajánlott fel kocintás közben a lelenczház javára? A D. E. riportere ugylátszik színvakságban szenved, hogy épen azokat nem vette észre, akik nagyon is észrevehetően kimutatták aldozatkésztségüket.

(§) **Személyi hír.** Mehemed Rőfög, Calcuttai egészségügyi felügyelő, a tanács meghívására városunkba érkezett, hogy a főorvossal a járványok állandósításáról tárgyaljon.

(*) **Egy koldus diák** a héten *Névtelen levelek*-et irt a színházi közönségnek, ez annyira felbőszítette a színházlátogatókat, hogy a gyanuba vett „Könyvtárnok”-on akarta magát megbosszulni, ez azonban nem állt „Balek”-nek, hanem „Essex gróf”-ra fogta a bűnt, a kit csak „Boccaccio” szellemessége tudott megvédeni a nép dühétől.

(!) **Ha Nagyváradról** száműzték a „Szerelmet” hová fognak ezután a „szerelmesek” utazni.

(+) **A kritikus és a kereskedő segéd.** *Dr. Gulyás* színi kritikusra szörnyen megharagudott egy csomó kereskedő segéd, egy közülök pláne csak *gulyásra* akarta aprítani a kritikust, de úgy járt mint az ügyetlen szakácsné, a kezét vágta össze.

(×) **Korcsma a kis templom tornyában.** A város szesz üzletének fellendítése céljából és mert az új városi bérházakban már üres helyiség nincs, korcsmát nyitattott a kis templom tornyában. Az új korcsmát *Szilágyi Gábor* és *Gulyás Gábor* avatta fel ünnepélyes verekedéssel. A verekedés oly magas színvonalon mozgott, hogy a rendőri kritikán is felől állott.

A debreczeni temetőben.

*Kinek a város porja árthat,
Ki a szabadba vágyik,
Elsétálgat a temetőbe,
Egész más a világ, itt.
Van itt árnyasfa, puha pázsit,
Es sirhant — óh mi bőven,
Minden a szerelemre csábit
A csendes temetőben.*

*Ugy néha nyáron és tavasszal
A rendnek éber őre
Kirándul olykor szimatolni
A csendes temetőbe.
S talált egy törvénykönyvre nem rég,
A melyhez szeretően,
Simult egy fűző — édes emlék! —
A csendes temetőben.*

*Az ócska könyv, s a karcsu fűző
Vaj' hogy kerültek össze
Hol a tudós az őrdögűző,
A ki ezt fölfödözze?
Gondolkodott a rendnek őre
Mi volt itt készülöben.
Hogy e két tárgyat itt feledték,
A csendes temetőben.*

*Ki járhatott itt törvénykönyvvel?
S ki volt a bölcs, a boldog.
Ki problémák helyett, a csendben,
Egy fűzőt — ah! — megoldott?
S hogy félre néz, egy másik hanton
Mit látott, — óh kerestek!
Egy barna ur, s egy ifju lányka
A csöndben szeretkeztek . . .*

*Ki volt a nő, s ki volt a férfi?
A kérdések mi meddők,
Külön-külön, annyi igaz
Ma láttam, mind a kettőt,
Más krónikás talán tudja,
Mi üthetett, a nőbe?
Hogy ketten ők, — mily furcsa ez, —
Nem járnak temetőbe.*

Sok a váltó.

A vasuton ül apa és fiu. Egyszerre az apa megszólal.

— Igazán sok itt a váltó. Rám nézve pedig keletlen, ha a vonat váltókon megy át.

— Nekem egy cseppet sem, válaszolt hidegen a fiu.

— Könnyü neked, mikor örökösen váltókon lovagolsz.

Michelstätter S. E. & H.

Piacz-uteza 40.

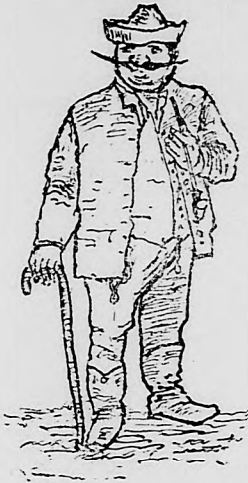
Hungária kávéházzal szemben.

Saját gyártmányu

őszi és teli czipő különlegességei
megérkeztek.

Tuzok Mihály

— debreczeni hejjes pógár. —

Emmán nem teréfa, a ki velem törtint a multkor. Mán hogy a czethal is utája azt a Egrilut vagy hogy a menkübe is hijják azt a bécsi pógármestert, a mán mégis furesa. Még aratás után törtint, hogy az anyukkal együtt összeszedelőzkötünk, oszt elmentünk a tengeri feredőbe, abba, a ki Józsep fűherczeg ü fenségié. Hát a mint megy velünk a fene nagy gözhajó, bámujuk a tengert, hát eczzerre csak elővesz a tengeri nyalya. Lökődök ide, lökődök oda, eczzer csak kilökődik

belőlem az itel, én meg osztég nem tom hogy hogy nem, a tengerbe tanáltam esni. Lebuktam a teremtsit. Az anyuk sikótozott veszettül, löktek is egy kötelen valami fura nagy karikát. hogy kapjam meg.

Kapoktam is utánna, hanem mielőtt elírhettem vóna, jött egy ménkü nagy czethal osztég ü kapott be engem. Lehet, hogy a karikának nízett.

Mán eddig megvónánk mondok így magamba, osztég csak szitnizek idebe mig itt vagyok, mer ugy gondoltam, hogy ha van egy lyuk a hun bejöttem. maj csak tanálok egy másik jukat, a hun kijöhetek, vagy maj tán uttesz velem mint Jónással, kiköp valahun.

De bion jukat nem tanáltam, hát leültem oszt meggyujtottam egy darab gyertyát, aki viletlenül a zsebembe vót, aut elkésztem olvasni a zujságot, akit még Debreczenbül hoztam magammal. Amint az olvasásnál oda írek, ahun az a nimet Egrilu vagy hogy is hijják Lueger e. m. a. f. ágál mi ránk, hát a mint kimondom a nevit a nimetyinek, nagyot rándul az czethal, mint mikor megundorodik az ember valamitül, oszt nagyot köp és zupsz engem kiköpött a szárazra. Azért kajátom én most, hogy éjjen Lueger de — pilulával.

Az anyyokkal osztég tanálkoztam. Nagy vót az öröm, de jöttünk is ám hazafelé, de száraz földön.

Röviden.

- Nézd, ott megy az özvegy, a kit Kopka barátunk el akar venni.
- Van pénze?
- Annyi mint a szalma.
- Hát az esze?
- Az is olyan, mint a szalma.

SZÜCS KÁROLY ÖZVEGYE

fegyverműves és fegyverraktára

Debreczen, Széchenyi-utca

(kistemplom mellett.)

Ajánl mindennemű **lőfegyvereket**, és **revolvereket**, melyek löképeségeért teljes **felelősséget vállal**; ugyszintén mindenféle **vadász szerelvények** raktáron tartatnak.

Javítások gyorsan szakszerűen és jutányosan teljesíttetnek.

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal eszközöltetnek. **Használt fegyverek becséréltetnek.**

Korképek.

I.

Nem is régen a szamarak
Hordották a bölcseket,
Ma az idő megváltozott,
A bölcs hord *számár* nevet.

II.

Lelke hevével imádja
Az ifju a leányt,
Mégis szokteti egy nappal
A nász előtt a . . . *mamát*.

III.

Vigkedélyü volt a lányka,
Ketten égtek érte,
Versengettek, hogy melyiknek
Légyen felesége.

Ma ha föl pattan a bimbó
S a leányka megnő:
Százan rajongják őt körül,
De férj — az egy sem jó.

Apró hirdetések.

Egy vegetarianus Diurnista tökmag iszonyban súlyosan megbetegedett. Egy becsületes hentesmester gyógyítására kerestetik.

*

Egy határozott fellépésü borbélylegény, ki a legkritikusabb pillanatokban sem haboz, tényényalói állást keres.

*

Egy fél ágy, barnára festett fal mellett, az ajtón való bejárás jogával és havi tisztálkodás kötelezettségével együtt kiadó. Hol? Megtudható a „vedlett kutya” című szállodában.

*

Megrendelések gyűjtését, temetkezési egyesületek részére elvállaljuk

Kolera és Tiphusz
Járvány-uteza.

Kóser népdalok.

Ledjél zsidó pájesz nélkül,
Mit ér pészach máczesz nélkül,
Sej! hoj! günder o bobám,
Mindégh lopesokat pislant reám!

*

Kis Kamárom, nadj Kamárom,
Szép djerek o Pinkász Áron,
Szeretnék ütet vőfélynek,
De legjobbban vülegénynek.

*

Csordás khis kholopot veszekh.
Mellé edj heringet teszekh.
Szogosch lesz az óteza
Merre, merre, merre járok
Küpkednek otánnam a leányok.

Színház.

A koldusdiák előadása napján.

detést.)

Páholybérő (Felér a színház előcsarnokába) Na azt hiszem ma végre élvezni fogunk. A koldusdiák szép dolog jó dolog! (Meglátja a fekete táblát) Az áldóját, már megint darabváltozás. (Olvassa a h-

Kovács Fáni czipőjét nem hozta haza a suszterje, ezért ma a Névtelen levelek — kerül színre. Elnézést kér

a direktor.

Azt a fűzfán füttyölős árgyélusát annak a suszternek! Ez már mégis sok. Tegnap Nagy Jósának nem volt tiszta gallérja s elmaradt az előadás, ma meg a suszter okoskodik. Na csodálom, hogy Komjáthy nem jön ki a sodrából. (Indul páholya felé) Nem baj no legalább jó francia vigjátékot adnak.

(Indul, s már majdnem bent van a páholyban mikor észreveszi Bartha Pistát, a ki lóhalálában rohan.)

— Hova hova Bartha ur?

— Megyek az újabb darabváltozást ki írni. Tanay otthon felejtette a czipő gombolóját baj van!

Páholybérő: Oszteg mit fognak játszani?

Bartha: Hát a „Hadak utját“

Páholybérő: Ujjé! De már ezt nem nézem meg.

Bartha: Bánja a f . . . e. Itt vannak a színügyi bizottsági tagok. Rendőrt küldtem mindegyikért, majd megtöltik a színházat ugy sincs más dolguk.

Páholybérő: (el a jobbfenéken)

Bartha: (el a balfenéken.)

(Függöny ha van legördül.)

János vitéz dala.

(Szulamith dallamára.)

János a hős vitéz én vagyok
Igen, én vagyok a hős vitéz.
Kire minden szép nő kéjjel néz.
Hírem minden felhőn átragyog —
Mert a szép, fess János én vagyok.
Én győztem le a nagy Marcust, én, én, én
Én vertem le száz kritikust, én, én, én
Én vagyok a legjobb czimbora
Kinek van pezsgője és bora.
És mivel pezsgóm, jó borom sok
Szinigazgató tehát én vagyok.
Igazgathatok rossz műsorral
Csak szolgáljak tüzes jó borral.
(Színház mindig enyém lesz-e mondd?)
Bérlöm annyi akár csillagok,
Nála jobbat biz én nem kapok.
És ha tán felmondana nekem a város,
Jaj meghalna, jaj meghalna szegény János.

Komjáthy egymásután adatja elő a „Balek“ cz. operettet és mégis a *balekek* nem a színpadon, hanem a nézőtérén vannak és ezért e kezdőbetűkből összevont szónak ez az igazi értelme:

Bolondok **A**kik **L**átogatják **E**lőadásait **K**omjáthynek.

Ellesett párbeszéd.

(Egy vidéki atyafi és a jegyszédő között.)

Vidéki: Hát ki a bérlője most ennek a színháznak?

Jegyszédő: Komjáthy János.

Vidéki: Hát ozt mennyi bért fizet érte?

Jegyszédő: Mennyi bért? Még a várostól kap 5000 frtot.

Vidéki: No ne mókázzék velem, csak nem evett a város bolond gombát, hogy ilyen szép, nagy házra még rá fizessen, tán azért, mert Jánosnak hívják ő kelmét?

Jegyszédő: Már ez pedig ugy van, még fütést is kap a várostól ingyen.

Vidéki: No már csakugyan látom, hogy lóvá akar tenni, ha nem volnék annyi uri nép között, megmutatnám, hogy a vidéki emberrel sem lehet ám ugy félvállról paczkázni. Még hogy fütést is kap, talán még kommenzió is jár neki?

Szeretetreméltóság.

Enyeleg a nagyságos ur a felesége szobalányával.

— Te Róza, mondhatom, hogy sokkal több szeretetreméltósággal bírsz, mint asszonyod.

— Azám, mondta a leány. — Ezt m r a János instól is hallottam.

Regényfrázisok.

A kaczer leány szavai a kiábrándítás hideg zuhanyát borították a fiatal emberre, a ki ettől tüdőgyulladásba esett és két hétre rá meghalt.

A herczeg ujra szőnyegre hozta az égető kérdést, de a grófnő figyelmeztette, hogy a szőnyeg már a mult alkalommal is félig elégett.

A Tábla indokainál fogva helyben akarta hagyni az itéletet, de rosszul fogta meg az indokot, mely kicuszott a kezéből.

A táborszernagy szobaleánya a hidon állott. Elmerengve nézte a futóhabokat. Egyszerre szívéhez kapott s felkiáltott:

— Hah — nem birom tovább a kinzó kétséget.

Szólt, s a másik pillanatban már ledobta a kinzó kétséget a folyamba.

A szegény leány sorsa felkeltette a fiuban a részvétet A részvét azonban zsörtölődött, hogy miért keltették fel ilyen korán, s a másik oldalára fordult.

Csuda.

Hallja maga Mendelbaum ór, tudja mi az ojságt?

Nüüü!?

Lembergba a moltkor megráztak egy *Mandelbaumt*, thonálja ki, mi hullott le belüle?

Nüüü!?

. . . Balha.

Pozőr Muki

a Kossuth-uteza sarkán.

Á napokban Kőrmönfont Gergely ügyvéd nagybátyámnál voltam, a ki épen tárgyalt egy fiátál asszonykával valósi ügyben.

Bátyám így szólt az asszonykához:

— Nagysád tehát válni akar?

— Feltétlenül.

E szerint á kibékülés teljesen ki ván zárva?

— Nem hiszem legalább, hogy férjem ki akarjon békülni vele.

— Kivel?

— Nos, á ki miatt elválunk.

Márgitká enni való bakfis, á multkor egy házi multság után, melyben én és Gólya Friczi udvaroltunk neki, nagy náivitással így sóhajtott fel:

— Ah, istenem, miért nincs két szívem, hogy mindegyiknek ádhátnék egyet?!

Áz öregem legutóbbi találkozásunk álkalmával lélekemelő tanácsokat ádott á h zásság kátéjából.

— Fiam, ne nösülj máskép csak szerelemből, de — nagy hozományyal!

A ravasz orvos.

Van nemes M. városának egy öreg orvosa, á ki nemcsak tudományáról, hanem arról is nevezetes, hogy alkalomadtán jól megréfalja embertársait. Erről tanuskodik az alábbi eset is:

Szöllő kapáláskor ugyanis megtiltotta az öreg a munkásoknak a szöllő evést; azzal fenyegetvén őket, hogyha a szöllőből enni merészelnék, levonja egész napszámjukat. Ha pedig nem nyulnak hozzá, még jóféle kis üstön föttet is kapnak.

A munkások persze erősen fogadkoztak. Dehogy is eszünk belőle, á világért sem nyulunk hozzá!

Áz öreg ur erre látszólag nyugodtan s meglepő távozott. Ő tudta, miért. Elérkezvén á fizetés napja, kérdi az öreg imposztor:

— Hát ettetek-e á szöllőből komék? De hogy ettünk Uram! De hogy ettünk! Egy ujjal se nyultunk hozzá! No ha nem ettek kendtek, hát itt á jó szíverősítő, osztég rajta, meg kell nézni á flaskó fenekét.

Fogott á szép szó és á butellia csakhamar kiürült. Hanem alig nyelték le az utolsó kortyot, máris mutatkozott á következménye; á mely természetesen telve volt á titokban elfogyasztott szöllőszemekkel.

Á vén bűnös, hogy megréfalja munkásait, jóféle hánytatót ádott nekik.

Legujabb női és leány Paletok, Női Kabátok, Gallérok, Kalapok, Gyermekek ruhák, Blousok, legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árak mellett.

Modern leányok.

Te szép leányka mit mondjak neked?
Hogy adjál rá, okos feleletet . . . —
Olyat kérdezni bajos is talán!
Mélyre felelne á mai leány . . .

Ruhádat kérdem magad varrtad-e?
Ázt mondanád varrónő szabta le.
Konyhában jártál e mai napon?
Felelnél — forróság van ott nagyon. —

Templomban imát morzsol-e ajkad?
Szemed bámulva arczomra tapad . . .
Modern világban éünk minek az?
Zsolozsma énekben nincs ma vigasz . . .

De ha azt kérdem! van-e kedvesed?
Arczod elpirul! . . . lengő termeted . . .
Mehajlik mint á nádszál á szélből . . .
Czitálsz álmokat ezeregy éjből . . . —

Pallagi.

Brachkrogen Dávid

Á Moni Bandvormnak hőséig vált edj sarsjedj s semmit se nem nyerte vele. Elmente á baron Rothschildhoz s khünyöregte, hodj vedje tüle oztot meg. Ő báron Rothschild megsojnalnt á szegény embert s megvett tüle á sarsjegyt.

Ő Moni Bandvormtul á sarsjedj oz első házánál megcsinálnt á főnyereményt. Fototta mindjárt á Rothschildhoz és khünyöregte, hodj odjon neki is volamit á nyereményből, mert hiz oz üvé vált á sarsjedj. Jul ván, mandatt á Rothschild báron, the khopsz thüllem minden évben ongyit. hodj gand nélkül megtodjál élni. Jubb lesz herr von Rothschild lében, hodjha eczczere odjo nekhem oz egész sommát, mert omilyen szerencse von mogának, én még oz első évben megholálok halni.

Ő héten oz otezán á khüvetkező diskorzost holottom:

— Hová szolodsz ógy, te Lébele!?

— Vé: Jajj! oz á okesztólfára való ganasz, hanzfat rasz jerek, oz én Iezigem! . . .

— Megint csinálta homis bokást? . . .

— Oztot még megbacsátanék neki.

— Hát mit? Váltót homisitotta?

— Khi fagja ilyen haszantalanságért mindjárt félre verni á horongt? . . . honem szolonnát ette á honszfot! Oztot saha nem megbacsátom neki!

— Mi küzüm hazzája, jabb lessz od meg oztot oz üt farint, omit három esztendü előtt ádтам te nek-hed külesön!?

— Nü . . . hát vannak még 5 farintasok?

csakis

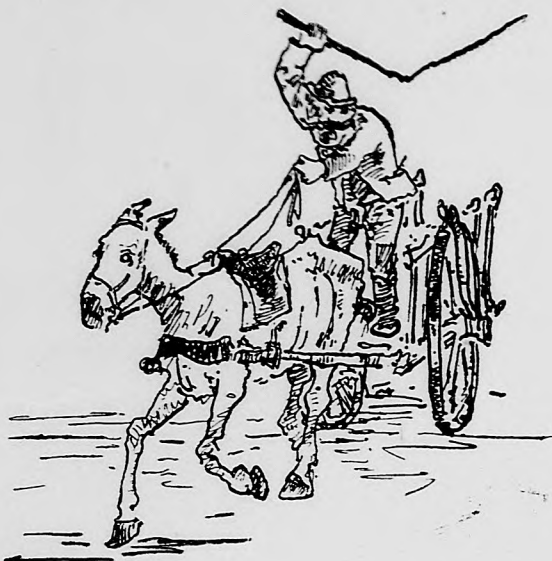
A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Mihóta *Kozma Bandi* verscsináló urnak a magzattyát nyakon törülte a tanítója, azúta nem bírok Miskával. Ugy felnyilt ennek a kölyöknek a szeme, mint a kilencz napos maeskának, mer mir azír, hogy a pokorra való mindétig el szokja olvasni a Friss Ujságot, oszt abba meg tisztára ki vót szerkesztve, hogy *Kozma Bandi* ur ü nacscsága egy bele van kozmásodva a fiába, hogy még pártját fogta, mikor a tanítója ekkiesit megcsiklandozta a nyaka csigáját. Na hát ha a nagy urak ilyen számár, hát csak hadd legyik, de mán én csak ammondó vagyok, hogy fübe-fába adott az Isten orvosságot, oszt ha csint tesz a kölyök, lo a nadrággal, aut hadd püföjzik.

Tennap is mit tett ez a akasztófa virága; bement a zsidó fúrabbí urho 3 piz ára tepertőir, mikor meg oszt onnét kikergettik a vót az első dóga, hogy köveket rakott a kis gözös sínnyire.

Az iskolába meg fojtomosonn nyaggattya a czimborájait, kit árral szurkál, kinek a zsebhit rakja teli mindenféle gezemiczével, míg a tanító ur magyaráz.

Hát osztán te — mondok — van i még ípsig a bürödön, hogy én mindítig csak a panaszt hallom rád, mivel szokott a tanító ur megverni?

Mivel szokott aszongya, még csak a kék, nem szokott a verekedni, de nem is kommandálnám neki, mer visszaütném, meg van az irva az ujságokba is, hogy az elemi iskolai pógárság mit tegyik, ha hőhérojja a tanító.

Ne te ne — mondok — jól is van e. Na hát én biztosonn tudom, hogy mámma megrak a tanítód, hanem ne hadd magad, itt van ez az ócska löcs, nesze vidd fel az iskolába, oszt evvel üsd vissza, ha vigig vág rajtad.

Elvette a köjök, oszt aval indult az iskolába.

De mán ennek nem jó víge lesz — így magamba elniztem, míg az utcza szegletig irt, aval ammint elkarodarodott utánna, nyakon esiptem a fattyút, kikaptam a löcsöt a kezibül, oszt úgy elhántam velle, hogy elnyült bele.

Búvomba-bánatomba osztán haza se mentem, hanem mer mir azír, hogy ippen kezem ügyibe esett a Sárga rigó, hát beniztem egy fél litrere. Ott támasztom az államat fél könyékre dülve, a pipa az agyaramon, előttem az üveg meg a pohár; átellenbe a másik asztalnál meg egy buglyos ur ült, nagy karimájú kalap vót a fején, oszt valami kurta meszelővel elkezdett egy kapezára festikkel mázolni. — Csak nízem távojrül, ü meg engem, mindítig rám pislogatott mázolás közbe. — E nem jóba törí a fejít — így magamba, mert elvitve még röhögött is, de csak nímán. Mikor mán nem állhattam tovább a szekatériát, felállottam, oszt oda mentem hozzá. Hát csak maj hanyatt esek a mint a kapezára nizek, ott vótam rajta és önnön tulajdon magam saját őszintén, még a pipa is a számba.

Összebarátkoztunk osztán, aszonta, hogy ü Persrül való piktör, oszt mos hogy kipkiállítás lesz Debreczenbe, hát azír bátorkodott ide jönni; kiállityta az én fizimiskámat is aszongya, ha meg nem harakszok írte, mer nagyon megtecczettem neki.

Harakszik a lú mondok, csak azt is pingájja rá a tekintetes ur, mintha man a bor arát is kifizettem vóna, aval én oszt haza ballagok. De nem addig van az aszongya, még nincs kiesz a kíp, oszt még muszaj tovább ínnya, fizet ü, mint köles.

Na ha muszaj tekintetes ur, hát engedelmeskedek, aval elkasztem hivatalbül ínnya; hogy a festik jobban fogjik, mindig két pohárral ittam egymásután.

Csak a vót baj, hogy cezezer csak kegyetlen rimító módon tánczolhatnám vó, mer Csucsi Balogné néném asszonnak a keresztjánya Zsuzsi mindig ott billegett előttem, oszt hogy ojan gömböjü, hát sehosse tuttam megállani hozzányulás nekül.

Felpattantam, deríkon kaptam hogy maj tánczolok velle, de a piktör ur visszalóditott, oszt lenyomott a székre. Az érzis kegyetlenül ágaskodott bennem, mesmeg felugrottam, de ippen bejött *Kovács János* hejbeli festő ur, oszt a pesti aho fojamodott, segicscsigír, lefogatott velle. Elkasztem rugni vágni, harapni, nem irt semmit, hozzá kötöztek a székhe, meg az asztallábho. Így oszt lepingáltak fájinul.

Ssinhás után az Angol királynő szálloda éttermében mindég friss vacsora, gazdag, változatos étlappal vár a közönségre. Estenként zene, pontos kiszolgálás, tisztán kezelt italok. Ugyiszintén az ujonnan átalakított kávéházban is. A n. é. közönség szives látogatását kéri, tisztelettel Hauer Bertalan.

Őszi és téli ruhák tisztítása

leggyorsabban és legkifogástalanabban

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utcza 42. sz.

Arany és ezüst ékszerek, zseborák

nagy választékban.

ALKALMI AJÁNDÉK TÁRGYAK
legelőcsőbb bevásárlási forrása.

Bárki is bizalommal forduljon hozzám, *pontos, szolid* kiszolgálásról, jó és olcsó árakról meggyőződést szerezhet. Javításokat, rendeléseket — **jótállás** mellett gyorsan és pontosan teljesítek.

A n. közönség b. pártfogását kérve, vagyok
tisztelettel

Kostya János,

Széhenyi-utca (ref. kistemplommal szemben.)

ELSŐRANGU MODERN

fényképész

MÜTEREM

⊕

Németi József

⊕

DEBRECZEN.

Piacz-utca 42. sz.

(Biedermann palota.)

Kedvező alkalom uraknak!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy üzlethelyiségemet 1900. október 28-án a **Simonffy-utcai városi bérházba** (a saroktól 2-ik bolt) helyeztem át. Ez alkalommal az **őszi és téli idényre** érkezett nagyválasztékú **divatos bel és külföldi gyapjuszöveteket, színes atlasz és adriákat,** valamint **őszi és téli maradék öltöny szöveteket rendkívül olcsó árak** mellett árusítom ki.

Az ily olcsó vásárlásra ritkán kínálkozó kedvező alkalmat a közönség szíves figyelmébe ajánlom.

KLEIN JAKAB, POSZTÓKERESKEDŐ

Főtér és Simonffy utca sarkán.

▶ Pártoljuk a hazai ipart! ◀

Olcsóbb és tartósabb az öntvényeknél.

Első debreczeni fésű-gyár

Kandiá-utca 15. szám.

Ajánlja a legjobb **ökör- és bivaly szaruból** készített fésűiből dusan berendezett raktárát a n. é. közönség szíves megtekintésére.

Készít továbbá minden szaruból előállítható tárgyakat a legjutányosabb árak mellett.

Ismételadónak megfelelő engedmény!

Ugyanitt egy — a gépkezelésben teljesen jártas — magyar illetőségű szakember azonnal alkalmazást nyer.

Ökör- és bivalyszarvak a legnagyobb napi árban megvásárolhatók.

Elsőrendű hazai szakerőktől!

Nedves falak

gyökeres szárazzá tételét
elvallalja valódi természetes aszfalttal

LUKÁCS VILMOS,

beton, cement, tetőfedő és aszfalt vállalata. A lédeczi portland cément gyári raktára. A John-féle szab. kémények képviselősege.

DEBRECZEN, Hatvan-utca 5.

Prelovszky András férfi szabó

DEBRECZEN, Kossuth-utca.

Van szerencsém tudatni, hogy az **őszi és téli idényre** bevásárolt **gyapjuszövet ujdonságaim** megérkeztek. Hazafias kötelességem tudatában bevásárlásomnál a legnagyobb súlyt a **hazai gyártmányokra** fektettem ugyan, de mindamellét az eddig is keresett **angol készítményekből** is nagyválasztékú készlet felett rendelkezem.

Elvem a régi, — vagyis a legjobb anyagból esinos szabású öltözéket **olcsó árban** szolgálni.

A nagyérdemű közönség pártfogását továbbra is kérve, maradtam

tisztelettel

Prelovszky András

férfi szabó.

Uj egyenruházati intézet!

Blum Sándor

Perzsa császári és orosz csász. főh. udvari szállító.

BUDAPEST, Váci-utca 17. szám.

DEBRECZENBEN

Kossuth-utca 19-ik szám alatt,

a színhézzal szemben

egyenruházati és hadfelszerelési

fiókraktárt

nyitott, ahol

minden néven nevezendő **egyenruhák,** hadfelszerelések, magyar díszruhák, polgári ruhák, vivőszerek, rendjelek, szolgálai libériák és lőszerezvények ép oly minőségben, mint a régen fennálló hírneves cég központi üzletében. Budapesten, váci utca 17. kaphatók.